

LES FOTOGRAFIES D'UNA TURISTA AMERICANA ENS TORNEN EL BENIDORM DELS ANYS 50

Benidorm trenta anys enrere

La Caixa d'Estalvis del Mediterrani i l'Ajuntament de Benidorm han patrocinat una exposició i un llibre catàleg sobre el Benidorm dels anys 50; les fotos són de Patty Stratton, una turista americana que va quedar encisada pel poble i els seus habitants.

Montse Ferreter

Des de fa alguns anys, la ciutat de Benidorm ha esdevingut la ciutat turística per excel·lència dels Països Catalans. El seu espai s'ha transformat radicalment, i ben poc es pot apreciar

En 30 anys Benidorm s'ha transformat totalment.

a hores d'ara de l'antic poble: els carrers blancs sense cotxes, les platges desertes al ple del dia, l'absència total de gratacels.

És el cas que fa trenta anys una dona americana, Patty Stratton, va arribar a Benidorm i es va interessar pel poble —era la primavera del 55—; la primera vegada no va fer fotos, de fet no en va fer fins el 57, quan viu a Madrid i, ja més arrelada, baixa sovint al poble i hi fa amics que l'ajuden a conèixer-lo. Altres artistes i escriptors ja han fet esment de la particular llum mediterrània i a la Stratton la va captivar la qualitat de la llum de Benidorm, «una llum molt especial», ens diu ella mateixa.

La col·lecció que ara s'ha presentat —la Caixa d'Estalvis del Mediterrani

i l'Ajuntament d'Alacant han editat un suggeridor catàleg: *Benidorm fa trenta anys*— recull noves còpies d'aquelles diapositives d'aleshores. La idea de revelar-les novament va partir de la Stratton i del seu amic Sebastià Anton; més tard, s'hi afegiria el departament de Cultura de l'Ajuntament de Benidorm. El llibre-catàleg editat conté diverses seccions, però destaquen el text i les fotos de la Stratton i les «Reflexions al voltant d'unes fotografies» de Jaume Ferrando Ballester.

Les fotos sembla que ens tornen a un món molt antic i resulta prou difícil pensar que només fa trenta anys. Encara el turisme de masses no hi havia arribat, la industrialització no hauria donat pas a la immigració. Benidorm va ser molt afectat per tot això, però les fotos només ens donen algun indici d'aquests canvis que ben aviat s'esdevindrien, i que donarien una configuració radicalment nova a la població de la Marina Baixa.

Ara que Benidorm està en perill de perdre la seua entitat com a poble, de cabussar-se en la voràgine del turisme per a sempre, caldria parar esment en aquest *realisme* de la Stratton, que ens dóna notícia d'un altre temps i d'altres formes de vida. □

VICENÇ LLORCA GUANYA
EL SÀLVADOR ESPRIU

Bona salut en la poesia jove

Vicenç Llorca i Berrocal va resultar el guanyador de la tercera edició del Premi Salvador Espriu de Poesia Jove. El premi, convocat per la Fundació Pere Vergés, estava dotat amb tres-centes mil pessetes, quantitat que inclou els drets de la primera edició del llibre, que es publicarà a la col·lecció «Els llibres de l'Escorpí» d'Edicions 62.

David Castillo Buils

El premi, que s'ha convertit en un dels més prestigiosos de l'àmbit de la literatura catalana, ha donat a conèixer poetes menors de vint-i-cinc anys, tan interessants com Margalida Pons i Isidre Martínez i Marzo. El jurat, compost per Andreu Alfaro, Vicent Andrés Estellés, Xavier Bru de

Vicenç Llorca, en l'acte de lliurament del premi Salvador Espriu. En la taula, Gerard Vergés, Bru de Sala i Miquel Àngel Riera.

Sala, Miquel Àngel Riera, Francesc Vallverdú i Gerard Vergés, va triar vuit finalistes entre els originals rebuts, entre els quals destacaven llibres de Lluís Calvo, Marc Romera i el poemari *Places de mans* de Vicenç Llorca, que va resultar guanyador. Durant l'acte, el president de la fundació, Robert Vergés, va parlar de les diferents influències que viu la poesia catalana actual, esmentant el barroquisme dels poetes del Sud o la *italianització* de la poesia mallorquina. Vergés també va donar importància al fet totalment accidental que, durant les tres edicions, el premi hagi recaigut en tres poetes provinents de les tres zones més importants de la llengua catalana. Xavier Bru de Sala, que juntament amb Miquel Àngel Riera va actuar com a mestre de cerimònia, va ressaltar l'actualitat de la poesia catalana i dels joves poetes, accentuant la vigència de la poesia a la fi de segle.

El guanyador del premi, Vicenç Llorca, va nàixer a Barcelona el 1965. Poemes seus van ser inclosos a l'antologia *Miscel·lània-6* i a l'*Antologia Poètica Universitària*. Al l'any 1987 va publicar el seu primer llibre en solitari, *La Pèrdua* (Columna Edicions). Al seu pròleg, Jaume Vidal i Alcover va observar l'entusiasme reflexiu del jove poeta i el coneixement de la literatura clàssica i contemporània que el llibre transmet.

Llorca és també col·laborador habitual del rotatiu barceloní *La Vanguardia* i d'altres publicacions periòdiques. La seva poesia densa i extremadament literària recull tota una tradició ben assolida, incorporant algunes de les constants de la poesia actual com la quotidianitat, l'intimisme, un cert clasicisme postsimbolista.

Durant l'acte es va lliurar el trofeu Salvador Espriu, realitzat per l'escultor Ernest Altés. □